

Felipe González n

"Ho té ben malament, depèn massa de Jordi Pujol, ha rebut una patacada massa forta a les eleccions del Parlament europeu, no té forces per a renovar de veritat el govern. En fi, demanem més ous de guatlla?"

RAFA GIL

Felipe González.

Dilluns, 11. "Home, sí que és veritat que veure Nicolás Redondo convocat pel jutge pot ser una petita satisfacció, però Felipe González té massa maldecaps, massa fronts oberts, i ara per ara no té temps de fruir de les venjances. No crec que pugui fer el Nadal a la Moncloa. A la Unió Europea, el seu nom ha sonat com tants altres, i ja no se'n parla, com no fos que hi hagués nous vets. Ho té ben malament, depèn massa de Jordi Pujol, ha rebut una patacada massa forta a les eleccions del Parlament europeu, no té forces per a renovar de veritat el govern. En fi, demanem més ous de guatlla?". Ha parlat amb un aplom considerable, però com a simple observador. És un ciutadà que vota, si li ve de gust. Passa els capvespres pels bons bars del carrer d'Aribau, amb un o dos *gintònics* no molt carregats i esclovellant ous de guatlla, després de treballar tot el dia. Viatja sovint per terres de Castella i pel Nord i té tot el dret del món a suposar –com suposa– que l'opinió pública catalana encara no s'ha adonat gaire del moviment tectònic-polític del PSOE cap al PP a la resta d'Espanya. "Les municipals?, què voleu que digui? Ja en tendria prou que el nou ajuntament que surti a Barcelona acabés d'una vegada aquesta traïmoia anual del teatre Grec".

Dimarts, 12. De cop i volta, Jesús Polanco i Paquita la del Barrio surten entrevistats per tot arreu: Polanco, amb motiu del premi Juan Lladó i Paquita la del Barrio perquè ha tornat a Espanya per castigar els pobres masclistes.

ARXIU

Jesús Polanco.

"Me estás oyendo, inútil", canta Paquita la mexicana; però després diu que hauria volgut néixer home. Diu Paquita la del Barrio que, en qüestions d'amor, qui enganya més sempre és l'home. No ho discuteixo, però m'agradaria de veure les estadístiques. De tota manera, sempre he pensat que Paquita la del Barrio en realitat és un nou invent de José Miquel Ullán.

Dimecres, 13. Jordi Pujol agraeix a Felipe González la defensa de Catalunya després de les invectives de Julio Anguita: sembla el titular d'un melodrama, amb donzelles òrfenes i parastres monstruosos. Però Jordi Pujol ha afegit a la conferència de premsa que ja en parlarem un altre dia, avui no toca. Hi he pensat alguna vegada, però encara no he aconseguit d'imaginar com seran les memòries de Jordi Pujol, quan deixi la política. En realitat, també podria voler escriure un poema èpic, amb revifalles de Charles Péguy.

Dijous, 14. D'Aleix Vidal Quadras no podem dir que no sigui un escriptor de cartes ben prolífic, sobretot a l'hora de denunciar les conspiracions d'allò que en diu el sector "criptoconvergent" del seu propi partit, PP. Jo hauria suposat que els grans conspiradors no posaven gairebé res per escrit i que procuraven de parlar prop de la gàbia dels tigres al zoològic o arran del petit llac de St James' Park, com hem vist a totes les pel·lícules d'espionatge. Qualsevol conspirador del segle XIX ho sabia tot sobre les tintes simpàtiques

---

farà Nadal a la Moncloa

Jordi Pujol.

i els codis secrets: vegeu l'Aviraneta real que Pío Baroja convertí en personatge de ficció. De fet diuen que Vidal Quadras no surt gaire del seu despatx: potser dedica massa temps a escriure cartes en comptes de passejar pels parcs de Barcelona, donant de menjar als coloms mentre comunica els seus greuges a algú que ha arribat de la seu central de Madrid, amb gavadina i barba postissa. Potser això és la tradició conspiratòria universitària, no sempre tan subtil com la política, però el cas és que sembla com si qualsevol damnificat del PP de Catalunya tingués la possibilitat d'empaperar el monument a Colom amb fotocòpies de cartes de Vidal Quadras. És ben curiós que un home amb els grans coneixements científics que té Vidal Quadras no s'hagi adonat que també existeix el telèfon, amb dispositius que fan impossible l'enregistrament.

Divendres, 15. De sobte, les redaccions s'omplen d'estudiants en pràctiques amb idees genials. Aleshores, sempre acabem fent l'enquesta clàssica: "Quin llibre s'emportarà a la platja?". Ho demanem als polítics i a les *starlets*, als entrenadors de futbol i als bisbes auxiliars. Però ningú no dirà que està decidit a no llegir res en tot el mes d'agost. Algun ressagat encara troba *in* de dir que llegirà Marguerite Yourcenar o Umberto Eco. Pel que fa als polítics, pretenen llegir la literatura més del dia, demostrar que poden parlar dels nous autors. És una prova d'infinita vanitat, en un país on ningú no llegeix i els autors de

Aleix Vidal Quadras.

moda són una castanya. M'agraden més els polítics que no llegeixen o que llegeixen llibres d'història o d'economia. Per exemple: Tàcit o *Els daltibaixos del Sistema Monetari Europeu*. Ara bé, també és veritat que Andreotti és un gran especialista en Ciceró i avui per avui encara li fan la vida impossible els renegats de la Màfia.

Valentí Puig